

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl JUDr. Ing. Pavlem Horákem jako samosoudcem v právní věci žalobce: **DHL Express (Czech Republic) s.r.o.**, IČ: 25683446, se sídlem nám. Svatopluka Čecha 3, Ostrava-Přívoz, zastoupeného JUDr. Lenkou Mahovou, advokátkou, se sídlem Moskevská 60, Praha 10, proti žalovaným: **1. M. B.**, IČ: , místem podnikání , s adresou pro doručování , **2. .**, IČ: se sídlem , o zaplacení částky 34.974,00 Kč s přísl.

t a k t o :

- I. Žalovaný č. 1 je povinen zaplatit žalobci částku 34.974,00 Kč s 3 % úrokem z prodlení z částky 8.531,00 Kč počínaje od 18.12.2004 do zaplacení, z částky 8.147,00 Kč počínaje od 15.1.2005 do zaplacení, s 2,5 % úrokem z prodlení z částky 2.496,00 Kč počínaje od 23.2.2005 do zaplacení, z částky 6.128,00 Kč počínaje od 19.3.2005 do zaplacení, s 2% úrokem z prodlení z částky 5.706,00 Kč počínaje od 21.4.2005 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení z částky 2.062,00 Kč počínaje od 21.5.2005 do zaplacení, z částky 1.904,00 Kč počínaje od 12.5.2005 do zaplacení, přičemž výše úroku odpovídá v každém jednotlivém kalendářním pololetí v trvání prodlení v procentech součtu č. 7 a repo sazby (limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace) vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k 1. dni příslušného kalendářního pololetí, to vše do 15-ti dnů od právní moci rozsudku.**
- II. Žaloba proti žalovanému č. 2 s e z a m í t á .**
- III. Žalovaný č. 1 je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13.181,00 Kč do 15-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce.**
- IV. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 2 nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou po žalovaných domáhá zaplacení částky 34.974,00 Kč s příslušenstvím z titulu smlouvy ze dne 23.9.2004 uzavřené mezi žalobcem a žalovaným č. 1 o přepravě balíků ze Slaného příjemců určeným žalovaným. Žalovaný č. 1 přes výzvy žalobce neuhradil cenu přepravy, kterou žalobce 6 fakturami žalovanému č. 1 vyúčtoval. Na základě objednávky žalovaného č. 1 ze dne 22.4.2005 dále měl žalobce zajistit přepravu zboží ze Slaného do Bystřice u Benešova s datem nakládky 26.4.2005. Přes výzvy žalobce žalovaný č. 1 neuhradil cenu přepravy ve výši 1.904,00 Kč. Proti žalovanému č. 2 se žalobce nároku domáhal z titulu uzavřené smlouvy o prodeji podniku, kterou žalovaný č. 1 měl prodat svůj podnik žalovanému č. 2, a to na základě smlouvy o prodeji podniku ze dne 4.5.2005.

Žalovaný č. 1 se ve věci vyjádřil tak, že rozporoval nárok žalobce, neboť smlouvou o prodeji podniku ze dne 4.5.2005 měl svůj podnik prodat žalovanému č. 2. dle žalovaného č. 1 tak na žalovaného č. 2 přešel rovněž závazek vůči žalobci.

Žalovaný č. 2 se ve věci nevyjádřil.

Soud provedl dokazování zasilatelskou smlouvou uzavřenou mezi žalobcem a žalovaným č. 1, opisem e-mailové korespondence mezi žalobcem a žalovaným č. 1, záznamem o provozu vozidla, ceníkem žalobce, souborem faktur vystavených žalobcem žalovanému č. 1.

Ze zasilatelské smlouvy ze dne 23.9.2004 má soud za prokázané, že žalovaný č. 1 uzavřel se žalobcem smlouvu o přepravě a doručování zásilek mezi obchodními partnery na základě pokynů žalovaného jako příkazce. Účastníci si dohodli měsíční fakturaci dle ceníku žalobce pro produkty Czechpack. Účastníci si podpisem tohoto tzv. ceníku 23.9.2004 dohodli, že jednotlivé doručované zásilky podle určení hmotnosti budou žalovaným hrazeny v odpovídajících cenách, přičemž zásilky do 2 kg byly ceněny částkou 87,00 Kč a o hmotnosti 31,5 kg cenou 155,00 Kč. Účastníci dále dohodli, že u zásilek zaslaných na dobírku účtuje žalobce přepravné za manipulační poplatek ve výši 50,00 Kč za 1 balík. K uvedeným cenám dále bylo připočítáváno DPH ve výši 19 %. Ceny byly platné pro území České republiky. Soubor faktur vystavených žalobcem žalovanému prokazoval, že žalobce vyúčtoval žalovanému fakturou ze dne 3.12.2004 částku 8.531,00 Kč, fakturou ze dne 31.12.2004 částku 8.147,00 Kč, fakturou ze dne 8.2.2005 částku 2.496,00 Kč, fakturou ze dne 4.3.2005 částku 6.128,00 Kč, fakturou ze dne 6.4.2005 částku 5.706,00 Kč, fakturou ze dne 6.5.2005 částku 2.062,00 Kč, fakturou ze dne 27.4.2005 1.904,00 Kč. E-mailová korespondence mezi účastníky prokazovala, že žalovaný objednal u žalobce dopravu palety o celkové hmotnosti 450,00 Kč, záznam provozu vozidla prokazoval, že přeprava zboží žalobcem se uskutečnila. Přílohy jednotlivých faktur prokazovaly, že předmětem každé dodávky byl soubor zásilek odebíraných žalobcem od žalovaného s uvedením jednotlivých hmotností zásilek.

Soud rovněž provedl důkaz kopií smlouvy o prodeji podniku ze dne 4.5.2005 uzavřené mezi prodávajícím žalovaným č. 1 a kupujícím žalovaným č. 2. Účastníci si dohodli, že předmětnou smlouvou o prodeji podniku na žalovaného č. 2 jako kupujícího přechází závazky žalovaného č. 1 dle seznamu věřitelů, který byl nedílnou součástí smlouvy. Předmětný seznam věřitelů žalovaného č. 1, ze kterého by bylo zřejmé, zda-li na žalovaného č. 2 přešel závazek žalovaného č. 1 vůči žalobci, soudu předložen nebyl. Žalobce, který nesl důkazní břemeno k prokázání tvrzení o důvodnosti žalobcova nároku vůči žalovanému č. 2 se nedostavil k jednání dne 26.4.2007. Vzdal se tak možnosti být podle § 118a o.s.ř. poučen k doplnění

tvrzení a označení důkazů na podporu svých tvrzení o tom, že prodejem podniku žalovaného č. 1 přešel závazek žalovaného č. 1 na žalovaného č. 2.

Po provedeném dokazování dospěl ke skutkovému závěru, podle kterého na základě smluvního ujednání žalovaného č. 1 se žalobcem ze dne 23.9.2004 provedl žalobce pro žalovaného soubor přeprav zboží – zásilek žalovaným č. 1 určených. Žalobce 6 fakturami na základě smluvních ujednání mezi účastníky žalovanému č. 1 jednotlivé přepravy vyúčtoval. Dále na základě objednávky žalovaného č. 1 ze dne 22.4.2005 provedl žalobce 26.4.2005 pro žalovaného č. 1 přepravu palety zboží o hmotnosti 450 kg, kterou vyúčtoval částkou 1.904,00 Kč. Žalovaný č. 1 přes výzvy žalobce dluh neuhradil. V řízení nebylo prokázáno, že by za závazek žalovaného č. 1 byl zavázán žalovaný č. 2.

Při právním posouzení věci dospěl soud k závěru, že mezi žalobcem a žalovaným č. 1 podle § 261 odst. 1 obchodního zákoníku ve spojení s § 601 a násl. obch. zák. došlo k uzavření smlouvy zasilatelské. Podle § 601 odst. 1 obch. zák. smlouvou zasilatelskou se zavazuje zasilatel příkazci, že mu vlastním jménem na jeho účet obstará přepravu věcí z určitého místa do určitého jiného místa, a příkazce se zavazuje zaplatit zasilateli úplatu.

Žalobce provedl pro žalovaného č. 1 jednak soubor výše popsanych přeprav na základě smlouvy uzavřené mezi účastníky 23.9.2004 a jednak uskutečněnou přepravou dne 26.4.2005 podle § 275 odst. 4 obch. zák. v důsledku praxe, kterou strany mezi sebou zavedly vyjádřil žalobce souhlas s návrhem uzavření smlouvy provedením určitého úkonu, tj. uskutečněním přepravy na základě objednávky žalovaného č. 1. Přijetí návrhu na uzavření smlouvy – objednávkou žalovaného č. 1 bylo učiněno v okamžiku, kdy byl úkon učiněn, tj. kdy došlo k faktickému zaslání zboží žalobcem.

Podle § 476 odst. 1 obch. zák. smlouvou o prodeji podniku se prodávající zavazuje odevzdat kupujícímu podnik a převést na něho vlastnické právo k podniku a kupující se zavazuje převzít závazky související s podnikem a zaplatit kupní cenu.

Jak je psáno shora, v řízení nebylo prokázáno, že žalovaný č. 2 převzal na základě kupní smlouvy závazky žalovaného č. 1 související s prodejem. Soud tak shledal žalobu po právu proti žalovanému č. 1, ve vztahu k žalovanému č. 2 žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Lze uzavřít, že v případě, že by došlo k platnému uzavření smlouvy o prodeji podniku a převedení závazku žalovaného č. 1 na zaplacení kupní ceny vůči žalobci na žalovaného č. 2, žalovaný č. 1 by ručil za splnění převáděného závazku podle § 477 odst. 3 obch. zák.

Soud tak shledal žalobu jako důvodnou vůči žalovanému č. 1, když rovněž žalobcem požadovaný úrok z prodlení byl požadován v souladu s § 369 odst. 1 obch. zák. ve spojení s § 517 odst. 2 občanského zákoníku nařízením vlády č. 142/1994 Sb. ve znění účinném po 28.4.2005. Pro formulaci výroku ukládajícího žalovanému zaplatit úroky z prodlení soud použil formulaci užitou ve stanovisku Občanskoprávního kolegia a Obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.4.2006 sp. zn. Cpjn 202/2005.

O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným č. 1 soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalobce měl proti žalovanému č. 1 plný úspěch, přísluší mu právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva, v daném případě 13.181,00 Kč (1.400,00 Kč zaplacený soudní poplatek, 9.750,00 Kč paušální náhrada advokátky dle vyhl. č. 484/2000 Sb., dva režijní paušály po 75,00 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do

31.8.2006, DPH z nákladů právního zastoupení ve výši 1.881,00 Kč), které soud podle § 149 o.s.ř. uložil žalovanému č. 1 zaplatit k rukám právní zástupkyně žalobce. Soud podle § 150 o.s.ř. neshledal žádný z důvodů zvláštního zřetele hodných pro případné, byť i jen částečné nepřiznání náhrady nákladů žalobci.

Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 2 příslušelo by žalovanému č. 2 právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému bránění práva podle § 142 odst. 1 o.s.ř., náklady řízení však žalovanému č. 2 nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve čtyřech vyhotoveních.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem plněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

V Kladně dne 26. dubna 2007

JUDr. Ing. Pavel Horák
samosoudce